

ДА СЕ ОТЧУЖДИШ ОТ ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън
6 Юли 1992

„Затова ние сме длъжни да внимаваме още повече на това, което сме чули, за да не би да се разминем с целта. Защото, ако словото, изговорено чрез ангели, беше твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение” (Евреи 2:1-3)

Ето един грях, който е по-отвратителен и срамен от прелюбодейството, алкохолизма или злоупотребата с наркотици. Аз вярвам, че Божието Слово е съгласно с това, че греха на отчуждението от Христос е най-трагичния и опасен от всички грехове. Той е съсипал множества, които преди са били ученици на Господ Исус Христос!

Ще бъдете шокирани да разберете колко много известни личности са били последователи на Спасителя в един момент, а са се отчуждили от духовните си корени: „Ню Йорк Таймс” публикува кратката биография на професионален баскетболен треньор на един от най-големите отбори в НБА. Той е богат и известен. И когато говори за детството си, той казва, че е бил отгледан в петдесятно проповедническо семейство.

Той си спомня онова, което нарича „проповеди за страшния съд” и говори за Второто пришествие на Господ. Но днес това за него не е нищо повече от гаснещи спомени. Забравил е ранните си дни и ходенето често на църква, молитвата за болните, ходатайството в утринните часове, свидетелстването по улиците, поклонението и плача през сълзи: „Исусе, обичам Те!”

От онова, което каза, той като че ли иска да се разграничи от миналото си. Може да се усети в статията, че той се отчуждава все повече и повече от корените си!

Но това не му се е случило за една нощ. Той се е отчуждавал с времето. Започнало е когато отишъл в колеж. Докато в крайна сметка всичко, на което са го учили и взаимоотношението, което имал с Исус се превърнало в смътни спомени. Днес той звучи така все едно иска напълно да забрави миналото.

Театрален продуцент от Бродуей беше изключително груб с мен по времето когато служението ни се опитваше да купи театъра „Марк Хелинджър”. Аз не познавах човека, но той се държеше така все едно че не можеше да понася да стои до мен, като че бях заразно болен. Дори не искаше да стои в една стая с мен. Ако ходехме заедно някъде, той ходеше 5 метра пред мен.

Бях обиден от действията му и се чудех защо ме отбягваше толкова грубо. Мислех си: „Какво в мен изнервя толкова много този човек?“ Така че започнах да се моля за него и си поставих за цел да спечеля приятелството му.

Отне ми известно време, но той скоро омекна. Един ден, докато седяхме в ресторанта, той започна да си отваря сърцето пред мен. И когато го направи, бях шокиран да разбера, че този продуцент от Бродуей е имал силно преживяване с Христос, когато бил тийнейджър! Духът дошъл мощно върху него и той бил съкрушен, плачещ. Чул Господ да казва: „Дай ми живота си!“ и получил призив да проповядва Евангелието.

След това той имал грижовно сърце за хората и истински обичал Исус. Но по-късно, когато бил около 20 годишен, започнал да се отчуждава. Обърнал гръб на Исус, просто Го пренебрегнал. Спрял да ходи на църква, да чете Библията и да говори с Господ.

Потънал в работа и свършил на Бродуей сред театралните знаменитости. В крайна сметка започнал да се дистанцира от преживяванията си с Христос и да пие много. Уважението му към Божиите неща приключило, но докато се отчуждавал му станало лесно да хули Бог и да се присмива на вярващите.

Когато години по-късно аз излязох на сцената, нахлувайки в неговия свят, това върнало всичките му спомени – за църквата, за Божието Слово, Исус, призова му. Аз му напомнях какво трябваше да бъде живота му, и той негодуваше!

Последният път когато видях този човек, той беше изгубил престижната си длъжност и се влачеше покрай църквата ни. Аз напомнях миналото му и го изобличавах, а сега, когато беше затруднен, той не можеше да го приеме.

Всички ние имаме приятели, роднини или познати, които преди са ходели близо до Исус, а сега се отчуждават от Христос!

Спомняте ли си как в миналото някои хора бяха нежни, пълни с любов към Господ, хвалещи и покланящи се на Спасителя в Божия дом? Но днес ги виждате като други хора. Всеки ден те се отдалечават от всичко, което преди са знаели и обичали, оставят Исус и се отправят в противоположната посока!

Повечето от тях не виждат себе си като зли или като хора в опасност. Те казват: „Какво като не ходя на църква и не се държа много религиозно? Не съм се променил толкова много. Все още обичам Бог по моя си начин. Не съм пияница, не взимам наркотици. Не скитам – семеен човек съм. Честен съм и работя много. И ще направя всичко, ако мога да помогна на някого.“ Това е така – обикновено те са много мили, любящи хора.

Но не виждат опасността пред тях. Никога не им минава през ума, че са пренебрегнали Исус! Те са като човек, който плава по река Ниагара, запътил се към водопада. Той гребе, мързеливо се наслаждава на неделния следобед във водата. Но хората викат от брега: „Спри! Гребни към брега, в опасност си! Бързо, хващай греблата!“ Те дори му хвърлят въжета.

Но човекът им се усмихва и им казва: „Ей, добре съм, не съм в беда. Кое му е лошото?“

Възлюбени, когато се отчуждавате от Исус, няма значение колко „добре“ си мислите че сте. Вие сте в опасност! Плавате към абсолютна духовна слепота и унищожение! Виждате ли, реката на немарата бавно ви отнася по-далеч и по-далеч от Господ. И колкото по-надолу по реката отивате, толкова по-бърза и опасна става тя! Вие не знаете, но напред има яростни водопади, място на което има сили извън вашия контрол, място от което няма връщане назад, място на корабокрушение!

Ето я сърцевината на проблема с отчуждаването от Христос:

Никой вярващ не е имунизиран от греха на отчуждението от Христос!

„Защото, ако словото, изговорено чрез ангели, беше твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение“ (Евреи 2:2-3)

Авторът на Евреи тук говори на „наследниците на спасението“ (1:14), всички посветени християни, които обичат Господ. И той казва: „Бъдете нащрек срещу отчуждението!“

Историята на Божия народ е история на отчуждение, връщане към греха, пренебрегване и забравяне на Бог. Моисей и пророците не можеха да повярват колко бързо Божия народ забравяше Господ и се завличаше към старите си пътища!

Точно преди да умре, Моисей погледна назад в историята на Божиите деца в пустинята. Почти цяло поколение от оплакващи се, злословещи, невярващи, чувствени хора бяха пометени от Божието наказание, унищожени в горещата пустиня. А сега, стоящи пред Моисей, бяха верния остатък – изпитани, отделени хора, които останаха верни на Господ. Моисей каза на този остатък: „Очите ви видяха какво направи ГОСПОД заради Ваал-Фегор, защото ГОСПОД, вашият Бог, изстреби отсред вас всички мъже, които последваха Ваал-Фегор. Но вие, които се привързахте към ГОСПОДА, вашия Бог, всички сте живи днес... Защото коя е тази велика нация, на която боговете ѝ са така близо до нея, както е винаги ГОСПОД, нашият Бог, във всичко, за което Го призоваваме?“ (Второзаконие 4:3-4,7)

Моисей казваше: „Вие останахте верни по време на голямо отстъпничество! Никога не се предадохте на поклонение на идоли като онези, които бяха унищожени. И никой не е бил по-близо до Бог от вас!“ Те бяха близо до това да влязат в Обещаната земя – в Господната пълнота! Аз вярвам, че тези хора изобразяват святия остатък днес – обичащите Христос, които са се прилепили за своя Господ през огнените изпитания и пустинни преживявания. И Господ казва на този остатък: „Вие не отстъпихте. Наистина обичате Мен и Словото Ми. Имате близостта на Исус в сърцата си!“

Но когато Моисей погледна в бъдещето с пророчески взор, той видя победоносния остатък да се отчуждава от Бог след едно време на огромни благословения и благосклонност! Той каза: „Само внимавай на себе си и внимавай много за душата си, да не би да забравиш делата, които очите ти видяха, и да не би да се изгубят от сърцето ти през всичките дни на живота ти.” (стих 9). Моисей ги предупреди точно когато бяха най-близо до Бог!

Той каза на Израел, че Бог ще ги заведе в безопасни градове, ще им даде добри домове и ще ги окъпе в добри неща. Щяха да имат извори, които нямаше да трябва да копаят и лози, които нямаше да трябва да садят. Но Моисей ги предупреди, че точно на това място на пълнота и благословение „внимавай на себе си, да не би да забравиш ГОСПОДА, който те изведе от дома на робството” (Второзаконие 6:12)

Бог обича да показва благоволение и да благославя възлюбения Си остатък. Чудесните благословения, които изля върху Израел в Ханаан са доказателство, че Той се наслаждава да излива добри неща върху онези, които ходят вярно в завета с Него.

Но пълнотата – благоразположението, благословенията и добрия живот – носят скрита опасност за остатъка. Виждате ли, по-трудно е да останеш верен на Господ по време на благословение отколкото по време на трудности и изпитания! Моисей каза на тези свети хора: „Внимавай да не забравиш ГОСПОДА, своя Бог, като не спазваш заповедите Му и правилата Му, и наредбите Му... да не би, когато се нахраниш и се наситиш, и си построиш добри къщи, и живееш в тях, и когато се умножи едрия и дребния ти добитък и се умножат среброто ти и златото ти, и се умножи всичко, което имаш, тогава да се надигне сърцето ти и да забравиш ГОСПОДА, своя Бог, който те изведе от египетската земя, от дома на робството” (Второзаконие 8:11-14)

Моисей казваше: „Искушението ви няма да бъде идолопоклонство, или чувственост, или плътско зло, както беше при онези, които умряха преди вас. Вместо това духовните ви сетива ще бъдат приглушени от спокойствие, просперитет, благословения и пълнота. Ще бъдете толкова завладени от добрите неща, че ще забравите Господ! Ще Го пренебрегнете и Той ще заглъхне в съзнанието ви. Ще се отчуждите от Него!”

Вслушаха ли се Божиите свети в предупрежденията на Моисей?

Продължи ли да се придържа към Бог този остатък? Съвсем не! Те нямаше да чуят предупрежденията понеже не ги вярваха. Мислеха си: „Никога! Как бихме могли да направим нещо подобно?”

Но онова, което дявола не можа да им причини чрез чувственост и похот, той постигна чрез богатствата и пресищането с хляб: „Но Йесурун (Ерусалим) затлъстя и ритна — ти затлъстя, надебеля, угои се (благословения) — и остави Бога, който го направи, и презря Канарата на спасението си... Ти пренебрегна Канарата, която те роди, и забрави Бога, който те създаде.” (Второзаконие 32:15,18)

По-късно Еремия пророкува за Израел: „Вие всички сте отстъпници от Мен, заявява ГОСПОД... Защо казва народът Ми: Блуждаем, няма вече да се върнем при Теб! Може ли да забрави девойка накита си или невеста — украшенията си? Но Моят народ Ме забрави, има вече безброй дни.” (Еремия 2:29, 31-32)

Еремия казваше: „Това е невероятно! Бог ви е благословил страхотно. И сега, когато трябва да Му благодарите и да се приближите към Него, вие не Го търсите с дни. Забравихте Господ, отдалечихте се от Него!”

Тази сцена се повтаря многократно в книгите на пророците: „Народът Ми... забравиха кошарата си (убежището си)” (Еремия 50:6). Затова, така казва Господ БОГ: Понеже Ме забрави и Ме отхвърли зад гърба си...” (Езекил 23:35). „Израил е забравил Твореца си” (Осия 8:14)

Докато подготвих това послание се запитах: „Как може Израел да направи такова нещо след като всичко, което Бог направи за тях, след като получиха всичките Му облаги и бяха толкова близо до Него?”

След това се замислих за всичките си отчуждили се приятели и познати, онези които съм познавал, които се върнаха към греха си, носещи се бързо надолу по реката, отдалечавайки се от Христос. Помислих си: „Как може някой да направи такова нещо? Как може да са толкова благословени от Бог и да се отчуждят от Него?”

Тогава Светият Дух ме спря. Обърна прожектора към мен и ми каза: „Ами ти, Дейвид?”

Започнах да претърсвам сърцето си и разпознах някои неща в мен, които показваха отчуждение. Нямам ревността за Бог, която бих искал да имам, нямам сълзите. Духът желае, но плътта е слаба!

Паднах по лице пред Светия Дух. Той ми показа, че е много лесно за някои Господни слуги да започнат да се отчуждават от Христос. Няма пастор или евангелизатор, които да са имунизирани!

Дори и най-посветеният вярващ може да започне да се отчуждава; поради най-дребното невнимание!

Всеки от нас има сухи сезони понякога. Но често, вместо да изтичаме бързо при Христовото присъствие и да пием от живите Му води, ние оставяме деня да отmine. След което минава още един ден. Ние бавничко ставаме мързеливи и пасивни за Божиите работи. И преди да се усетим, ние сме хванати в бързия поток на невниманието – опасен поток – и става по-трудно и по-трудно да се върнем в интимното взаимоотношение с Христос!

Всичко, от което се нуждаем, е бавно, ежедневно пренебрегване на Божиите работи. Сатана знае, че светия Божии остатък няма да бъде съблазнен от тежки грехове или извращения от какъвто и да е вид. Така че, вместо това той се опитва да победи светиите да пропуснат една църковна служба от време на време, или едно молитвено събрание.

Случвало ли ти се е и на теб? Пропускаш нещо, което ти е скъпо на сърцето, като ежедневната молитва или изучаването на Библията. След което го пропускаш с дни... след това седмици... Отпадаш мъничко тук, мъничко там и изведнъж си завлечен в потока!

Много хора, които четат това послание, са били мощно благословени от Бог. Господ ги е измъкнал от греха и тъмнината и ги е освободил. Държал е ръката Си върху семействата им. Въпреки това те не се молят с дни! И никога не прелистват Библията си освен в църквата!

Внимавай! През следващата година няма да прочетеш друго послание като това, понеже ще си изоставил Божия дом и народа Му!

Виждате ли, ние не бихме отхвърлили Господ, никой от нас не би направил това. Но ние Го пренебрегваме. Питам ви: Изгубили ли сте духовното си чувство, необходимостта да изпитвате себе си и да кажете: „Чакай малко – аз се отчуждавам. Ставам мързелив в търсенето на Господ!”

Може би вече се отчуждаваш от Господ!

Ето признаците на опасното отчуждение:

1. Конвулсивно посещение на Божия дом. Не правиш специални усилия да отидеш там – има по-важни неща. Но онези, които са прилепени към Исус разбират, че веднъж започнат ли да пренебрегват Божия дом, те отрязват себе си от духовния живот!

Виждате ли, да стоиш далеч от тялото, означава да премахнеш себе си от Главата, понеже Главата е свързана с тялото. А за да продължи духовния живот на тялото да се излива от теб, ти трябва да си свързан за него. Не можеш да получи всичко, от което се нуждаеш, от себе си – дори не можеш да го получиш в тайната стаичка – ако отрежеш себе си от тялото на Христос!

Някой посещават църква само в неделя сутрин. Но докато се отчуждават, спират да правят дори и това! То ще бъде заменено с неделни екскурзии, неделния вестник, игри в двора с децата. Внимавайте – всичко това са признаци за отчуждение!

2. По-малко време за общение с Исус и повече време за приятели и лични работи. Онези, които се прилепят към Исус няма да пожелат най-доброто си време за Него!

За някои това са ранните часове. Те се будят сутрин с чаша кафе и с Библията си. посрещат изгрева на колене с Исус и това им осмисля деня. За други, като мен, най-доброто време е в полунощ. Аз обичам да приключа деня с Господ, така че телефона и останалите неща, които ми отвличат вниманието, да са изключени. Но което и време да Му дадете, то трябва да спокойно, качествено време – редовно и ежедневно!

Този, който се отчуждава, тича сутрин. Той има само „мисловни молитви“. Прошепва ги насам натам през целия ден, но ума му не е насочен към Господ. Ден след ден той просто се отдалечава. Той наистина желае да се моли и да чете Библията, но продължава да отлага. И ето, отминали са седмици, и се е отчуждил още повече. Той има време за всичко друго, но не и за Исус!

3. Нежелание да поддържаш необходимата дисциплина, която се изисква, за да не се отчуждиш. Плътта ни не е склонна да се моли, да чете Божието Слово или да търси лицето Му. Тези неща се наричат дисциплина. И ние трябва да им се покорим. Трябва да се вземем в ръце и да кажем: „Няма да си позволя да се отчуждя!“

Но ако не правиш нищо, ако само си стоиш безучастно, вършейки твоите си неща, тогава съвсем ще се отчуждиш от Исус! Може да говориш като истински последовател и все още може да действаш като свят човек, но ще имаш мъртъв дух и твърдо сърце!

Трябва да разбереш, че когато веднъж насочиш сърцето си за да търсиш Бог, дявола ще се опита да те държи настрана от общението ти с Него по-жестоко от всякога. Съществува „конспирация от пречки“, която е изпратена директно от ада – ще се прозаяваш повече отколкото, когато и да е досега в живота ти! Изтощение ще атакува тялото ти. Мислите ти ще подивеят.

Но точно тогава трябва да дисциплинираш себе си и да плениш всяка мисъл да се покорява на Господ Исус Христос! (виж 2 Коринтяни 10:5). Молитвата не означава да мърдаш устните си, докато ума ти е на друго място; означава да фокусираш мислите си на Исус и да останеш спокоен и тих, така че Той да може да ти говори!

Нека ви покажа страшните последствия от отчуждението от Христос!

Мога да спомена няколко последствия от отчуждението, но ще се занимавам само с две. Може вече да ги преживяваш:

1. Бог казва: „Запътил си се към бедствие, а Аз ти обърнах гръб!“

„Защото Моят народ Ме забрави... с гръб, а не с лице ще ги погледна в деня на нещастиято им.“ (Еремия 18:15, 17). Бог предупреждава: „Може да не преживяваш проблеми, беди или болести в настоящия момент. Но може да си сигурен, че това ще се случи – всъщност, то е точно пред вратата! И когато те сполети бедствието, кой ще те утеши или помогне, след като виждам, че вече не желаеш компанията Ми?“

При всичките изпитания, които жена ми, Гуен и дъщерите ми са преминали, аз можех да изтичам към протегнатите ръце на Исус и да намеря утеха, сила и надежда. Той винаги беше на разположение, за да ме прегърне когато ме болеше най-много. Имаше къде да отида!

Но онези, които забравят Господ нямат избавител, нямат утешител. Господ им казва в милостта си: „Ако се отчуждиш от Мен, ще отрежеш източника си на средства!”

Библията казва: „Понеже аз виках, а вие отказахте, простирах ръката си, а никой не обърна внимание, и отхвърлихте всичките ми съвети... аз също ще се смея на вашето нещастие, ще се присмея, когато дойде вашият ужас... и страх дойдат върху вас. Тогава те ще ме призоват, но аз няма да отговоря; ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят. Понеже намразиха знанието и не избраха страха от ГОСПОДА... Защото отстъплението на простите ще ги убие и безгрижието на безумните ще ги погуби.” (Притчи 1:24-32)

2. Бог казва, че ще изпаднеш в дълбок грях и ще станеш развратен и зъл. „Така казва Господ БОГ: Понеже Ме забрави и Ме отхвърли зад гърба си, затова и ти ще понесеш позора си и блудствата си.” (Езекил 23:35)

Грехът на забравата на Бог отваря врата за всички останали грехове! Ако си Го забравил, не трябва да се изненадваш когато попаднеш във всеки вид разврат: прелюбодеяние, порнография, пиянство – неща, на които никога не си вярвал, че си способен! Помисли: колко съпруги живеят с мъж, който бяга от Бог? Много съпрузи бавно умират от наркотици и алкохол. Преди те са били любящи, мили, грижовни мъже. Но семействата им вече знаят какво е да ги намерят лежащи в собствената им повръщя. Тези мъже са се променили тотално, те са проклет!

Един мъж, който посещава църквата ни, вечер излиза за да прибере жена си, която е улична алкохоличка. Тя бяга от Бог и е полудяла в разврата си. Тя не винаги е била такава, но стана такава!

Колко ли смаяни трябва да са ангелите когато евангелизатор, който гърми против греха се качи в колата си, кара към някоя от мръсните улици и каже на проститутка да скочи вътре! Двойката се отправя към долнопробен мотел, за да се отдаде на разврат, а небесното войнство наблюдава цялото зло – духа на блудницата! Стиховете, които този човек е проповядвал, отекват проклятието: „Понеже си ме забравил и си Ми обърнал гръб, ще се развратиш, като придобиеш духа на блудницата!”

Възлюбени, Бог отправя тези предупреждения към слугите Си, за да се опита да ги предпази от бедствие, от това да свършат в ада! А точно там ще приключи всичко, понеже всеки грях свършва в ада! Когато се отчуждиш от Христос, става още по-лесно да се отчуждиш от съпруга или съпругата си, а накрая и от децата си. Ако оставиш Христос, колко по-лесно ще ти е един ден да оставиш близките си? Ще се превърнеш в друг човек – проклет с духа на блудницата!

Бог ме осъжда чрез това послание!

Имам добро здраве, здрава жена, 4 красиви деца и 9 внуци. Църквата ни е свободна и чиста от дългове. Всъщност, Бог е излял благословенията Си върху нас по много начини!

Но това е времето, в което трябва да внимаваме! Когато кажеш: „О, аз обичам църквата и семейството си и обичам да Ти се покланям, Господи“, внимавай за да не вземеш всичко това за даденост и да не пренебрегнеш Божиите неща!

Сега е момента да дисциплинираш плътта си, да се вземеш в ръце, да натиснеш и да кажеш: Исусе, по-благодарен съм ти от всякога. Не ме оставяй да се отчуждя, дръж сърцето ми. Нека продължа да горя!”

Готов ли си да погледнеш Исус в очите и да кажеш: „Господи, усещам малко отчуждение в духа си, виждам дребните признаци.” Помоли Бог да ти даде честността да кажеш: „Да, Господи, виждам колко е лесно да се отчуждя, да изстина, да охладнея и да започна да Те пренебрегвам.”

Спомняш ли си време когато си бил наистина близо до Исус? Имаш ли минали преживявания с Него, които си пренебрегнал? Църковни събрания в детството си? Молещ се родител, дядо или баба, които са ходатайствали за теб? Вероятно е имало нещо скъпоценно в сърцето ти преди, но сега стоиш пред Бог, отчуждаваш се.

Моли се с тази молитва от сърце: „Господи Исусе, прости ми, че пренебрегвам тялото Ти, Словото Ти и общението с Теб. Имам време за всеки и за всичко, но не и за Теб. Вместо да се обърна към теб, аз се обръщам към бъркотията просто, защото съм мързелив.

Прости ми, Господи, не искам да се връщам назад. Ти си ми дал всичко, от което се нуждая в Библията, за да бъда свят, праведен и да имам мир с Теб. Искам да горя по време на благословенията Ти. Дръж ме гладен за Теб!”

Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1992 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Drifting Away From Christ/ Да се отчужиш от Христос](#)